

ΥΠΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
του Α.: & Α.:Σ.:Τ.:

1872

Εν Κοιλ.: Ιλισσού και Ζενίθ Αθηνών, 17η Δεκεμβρίου 2020

Αρ. Πρωτ. 21/2020

ΗΜΕΙΣ
Ο ΥΠΑΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ
ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ 33^{ου} ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟΥ Α.: & Α.:Σ.:Τ.:

Φίλτατοι Αδελφοί των υπό την αιγίδα ημών Εργαστηρίων,
αγαπητοί Τέκτονες Αδελφοί.

Ο ήλιος ολοκληρώνει για μια ακόμα φορά τον ετήσιο κύκλο του και το 2020 σύντομα θα μας αφήσει κληροδοτώντας μας τα αναπάντεχα δώρα του.

Τι πιο απρόσμενο απο μια πανδημία που ήρθε να αλλάξει ίσως για πάντα την κανονικότητα μας.

Μια πανδημία που βεβαίως οι ειδικοί την περίμεναν χρόνια αλλά όπως γίνεται συνήθως κανείς δεν παρακολουθεί τις προβλέψεις της επιστήμης αν αυτές δεν συμβάλουν στην αύξηση της ακροαματικότητας των δελτίων ειδήσεων.

Και όταν συνέβη η πανδημία, όλοι απαίτησαν μια άμεση και μαγική λύση. Και όταν αυτή δεν υπήρξε, η έλλειψη της δημιουργήσε έναν κενό χώρο. Έναν χώρο που σε μεγάλο μέρος πλημμύρισε με δεισιδαιμονίες, προλήψεις και κάθε είδους θεωριών συνωμοσίας. Πλαισιωμένες με ένα αυξανόμενο ρατσιστικό μίσος απέναντι σε κάθε «άλλον» και έναν νεοβαρβαρισμό που εγκαθίσταται εδώ και δεκαετίες και πλέον αποκαλύπτεται με όλη του τη μεσαιωνική μεγαλοπρέπεια.

Παρατηρούμε το φαινόμενο ζώντας μέσα σε αυτή την καινούργια πραγματικότητα και εμείς, ως Τέκτονες, ως Σκώτοι Τέκτονες που στη ρίζα μας υπάρχει ο Ανθρωπισμός και

οι δυνάμεις του Διαφωτισμού που σκόρπισαν τα σκοτάδια του παρελθόντος. Με εμπιστοσύνη προς την Επιστήμη, και τους επιστήμονες που κάνουν αυτό που πρέπει. Χρειάστηκαν χρόνο για να κατανοήσουν τις διαστάσεις του προβλήματος.

Συνεργάστηκαν – κι αυτή είναι η λέξη-κλειδί- χρησιμοποιώντας κάθε τεχνολογία αιχμής. Σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, ακόμα και για τα δικά τους δεδομένα, προτείνουν λύσεις. Λύσεις που τα αποτελέσματά τους θα τα δούμε μέσα στην επόμενη χρονιά.

Βεβαίως ο σύντομος χρόνος των επιστημόνων είναι βασανιστικά μακρύς για την καθημερινότητα μας και οι αλλαγές και οι επιπτώσεις που φέρνουν αλλά και ακόμα θα επιφέρουν οι συνέπειες της πανδημίας στη ζωή όλων μας δεν έχουν ακόμα αποσαφηνιστεί

Στον τεκτονικό μας χώρο, επίσης και αναπόφευκτα, ζούμε μεγάλες αλλαγές. Από τον περασμένο Μάρτιο τα περισσότερα εργαστήρια έπαψαν να λειτουργούν κανονικά. Πριν από οποιοδήποτε άλλο θεσμό, η υπευθυνότητα και η πρόβλεψη της προστασίας αλλήλων μας επέβαλαν αυτή την απόφαση, περιορίζοντας έτσι το θεμελιώδες τεκτονικό αίτημα της ελεύθερης συνάντησης Αδελφού με Αδελφό.

Για να ανακουφίσουμε αυτή την έλλειψη προστρέξαμε στις νέες τεχνολογίες και οι προγραμματισμένες συνεδριάσεις των εργαστηρίων αντικαταστάθηκαν από διαδικτυακές συναντήσεις. Πολλοί Αδελφοί αναρωτήθηκαν αν αυτές οι ψηφιακές προσομοιώσεις μπορούν να αντικαταστήσουν τις κανονικές τεκτονικές εργασίες.

Φίλτατοι Αδελφοί, εδώ και αρκετά χρόνια παρακολουθούμε διαλόγους και προβληματισμούς για τον Τεκτονισμό στον 21ο αιώνα. Η αδελφότητα μας στο κύλισμα των αιώνων διατηρεί μεν ακέραια τα θεμελιώδη της, αλλάζει όμως ορισμένες εκφάνσεις της εκφράζοντας την πνευματική πρωτοπορία της εποχής της. Άλλος ο 18ος, άλλος ο 19ος και άλλος ο 20ος αιώνας.

Νομίζω ότι δεν έχει νόημα να αναρωτηθούμε για το τι μπορεί να συμβεί τον 21ο αιώνα. Έχουμε ήδη διανύσει το 1/5 αυτού και οι πράξεις μας ήδη, ανεξάρτητα από τα κίνητρα ή την θέληση μας, αποτελούν τμήμα αυτού που οι επόμενοι θα ονομάσουν τεκτονική ιστορία του 21ου αιώνα. Συναισθανόμενοι αυτή την ευθύνη, ας δούμε το παρόν μας.

Ο τεκτονισμός ήταν και είναι πάντα θεσμός προοδευτικός, γι αυτό υπάρχει τόσους αιώνες γι αυτό θα συνεχίσει να υπάρχει. Είναι ένας προοδευτικός φορέας μιας αρχαίας μυητικής παράδοσης.

Η μυητική πράξη και το μυητικό βίωμα είναι τα εκ των ουκ άνευ του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Η μύηση και το προσωπικό βίωμα προϋποθέτει μυητή και μινούμενο. Ποια μνήμη μπορεί να λησμονήσει το ζεστό χέρι που με εμπιστοσύνη καθοδηγεί τα τυφλά πρώτα βήματα μας, το βλέμμα του μυητή, τις παραινήσεις που ακούσαμε από το στόμα του, την αδελφική αγκαλιά, το πλήθος των συναισθημάτων. Όλα αυτά συνθέτουν το

προσωπικό βίωμα, την ιδιαίτερη ματιά, τη διαφορετικότητα που συνθέτει τον πλούτο της κοινής μας παράδοσης.

Όμως ο τεκτονισμός στην καθημερινή μας ζωή είναι και κάτι πέρα από τη μύηση και την κορυφαία μνητική πράξη, γεγονότα που οφείλουμε να συντηρήσουμε και να διατηρήσουμε αναλλοίωτα.

Όμως ο Τεκτονισμός στην καθημερινή μας ζωή είναι και κάτι πέρα από τη μύηση.

Επιστρέφοντας στις ρίζες μας και στα πρώτα Συντάγματα του Άντερσον, η Στοά είναι ο χώρος και χρόνος συνάντησης εντελώς διαφορετικών ανθρώπων –που πιθανότατα δεν θα συναντιόνταν ποτέ στην καθημερινή τους ζωή- εν ειρήνη και με διάθεση να ακούσουν και να κατανοήσουν αλλήλους.

Μέσα στη Στοά, με αυτού του είδους την επαφή, αναπτύσσεται η Αδελφότητα, η επικοινωνία και η συνεργασία που οδηγεί σε κοινή δράση προς όφελος του κάθε Αδελφού αλλά και του κοινωνικού συνόλου. Αυτό συμβαίνει επί αιώνες μέχρι και σήμερα. Μη λησμονούμε την παραίνεση που από την πρώτη στιγμή ακούμε, για την Ευεργεσία και την Αγαθοεργία, που δεν πρέπει να συγχέεται με την “ελεημοσύνην, η οποία ταπεινώνει αυτόν που τη δέχεται χωρίς να ανυψώνει αυτόν που τη δίδει”. Για τη συνετή συμβουλή, την πράξη αλληλεγγύης, την προσφερόμενη εξυπηρέτηση, την ολόψυχη συμπαράσταση, όλες αυτές τις καθημερινές πράξεις που “είναι κάποτε πλέον αποτελεσματικά από το χρήμα”.

Με λίγα λόγια η συν-εργασία! Το έχει ακούσει ο κάθε Διδάσκαλος, “η ισχύς εν τη ενώσει” και το βιώσαμε στην πράξη τους τελευταίους μήνες. Σήμερα, αντιμέτωποι με μια πρωτοφανή απειλή, συνειδητοποιήσαμε ότι είναι ανέφικτο να έχουμε θετικά αποτελέσματα δίχως συνεργασία, ότι κανείς δεν δικαιούται να δρα κλεισμένος στον δικό του μικρόκοσμο.

Μέσα στον 21ο αιώνα λοιπόν φαίνεται πως επανέρχεται η αιτία ίδρυσης του Τεκτονισμού όπως διατυπώθηκε το 1380 στο Regius Poem. Μέσα από μια αλληγορική αφήγηση που εξελίσσεται κατά τους Ελληνιστικούς Χρόνους, κάποιοι γονείς ανησυχώντας για το μέλλον των παιδιών τους σε ένα δυσοίωνα αύριο, απευθύνθηκαν στον βασιλιά της Αιγύπτου ζητώντας του μια λύση. Αυτός κάλεσε τον σοφό Ευκλείδη που δίδαξε στα παιδιά πώς με την άσκηση της Τέχνης, αλλά κυρίως με την αγάπη και τη συνεργασία θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν κάθε δυσκολία στο μέλλον, δημιουργώντας την πρώτη Τεκτονική Στοά. Και επιπλέον σε αυτό το αρχαίο κείμενο του Ύστρου Μεσαίωνα προσθέτει ο Ευκλείδης ως αναπόσπαστο κομμάτι του τεκτονισμού τις επτά Ελευθερίες Επιστήμες.

Σήμερα, λοιπόν, Αδελφοί μου, καλούμαστε ξανά να διατηρήσουμε, ως οφείλουμε, με σοφία, ακέραια όλα τα μνητικά στοιχεία που παραλάβαμε ως θεματοφύλακες και να τα μεταβιβάσουμε επίσης ακέραια στην επόμενη γενιά. Οφείλουμε όμως επιπλέον να χρησιμοποιήσουμε όλα τα όπλα που μας προσφέρει η σύγχρονη επιστήμη και η τεχνολογία της εποχής μας.

Για να ενδυναμώνεται η Αδελφότητα, για να συμπαραστεκόμαστε αλληλέγγυοι προς τον κάθε πάσχοντα. Σε αυτή τη δύσκολη εποχή κανείς δεν πρέπει να είναι μόνος και κανείς δεν δικαιούται να πράττει εγωιστικά μόνος .

Όταν όλα τελειώσουν - και με τη βοήθεια της επιστήμης και την σύμπραξη όλων θα τελειώσουν- θα συναντηθούμε και πάλι όλοι όπως και πριν .

Πλουσιότεροι σε εμπειρίες, ισχυρότεροι αφού θα έχουμε κατανοήσει στην πράξη την ανάγκη της συνύπαρξης των δυο πυλώνων μας, τη συντήρηση της αρχαίας μας μυητικής παράδοσης αφενός και της ελεύθερης επιστήμης αφετέρου με γέφυρα την ελεύθερη βούληση.

Φίλτατοι και αγαπητοί Αδελφοί,

Εκ μέρους του Υπάτου Συμβουλίου της Ελλάδος εκφράζω προς εσάς και τις οικογένειές σας τις θερμότερες ευχές μας για ένα καλύτερο 2021, με υγεία, ευημερία και ευτυχία στις ζωές όλων.

Είθε η Ειρήνη, η Χαρά και η Αγάπη να βασιλεύσουν επί της Γης, με Ελπίδα και Πίστη ότι χάρη στις κοινές προσπάθειες όλων οι ευχές μας θα γίνουν πραγματικότητα.

Δέξασθε επι τούτοις τους αδ.: ημών ασπ.: δια των Ι.:Ι.:Α.:Α.:

Deus Meumque Jus

Ο Υπάτος Μέγας Ταξίαρχης

Ιορδάνης Πουλκούρας 33ο